

QUINZENA ARRE AUTONOMISTA

ANY I.

GRANOLLERS 1 ABRIL DE 1905

NÚM. 3

La redacció no respón dels treballs firmats.

Los originals no 's retornan.

Redacció y Administració

PLASSA PERPINYÀ, 14

PREU DE SUSCRIPCIÓ

Trimestre. 0'75 ptas.
Número solt 0'15 »

Essent nacionalista l' acció que en el nostre poble realisa la Unió, tenen el dret y el dever de cooperarhi tots el catalans moguts per las aspiracions del Nacionalisme, qualsevulga que sia llur pensar y sentir en materias relligiosas, politicas y socials.—(Declaració de la VII Assamblea de la Unió Catalanista.)

¿FEDERALS Ó CENTRALISTAS?

«Tinch de ferme càrrech de las alu-sions que se m' han dirigit. La primera es relativa al regionalisme. Aquí s' ha olvidat que 'l regionalisme no es mes que una fase del nostre sistema (federal). El federalisme y el regionalisme no difereixen sino en que 'l federalisme es decididament republicà y democrata, y el regionalisme considera indiferents las formas de govern y no sent l' amor que nosaltres sentim pels drets individuals. S' ha acusat als regionalistas de partidaris del separatisme. He llegit los seus molts manifestos, en cap d' ells hi he vist tan sols intents de separatisme. S' els ha qualificat també d' egoistas; tampoch he vist en cap dels manifestos catalanistas, que 's demani l' autonomia sols per Catalunya. Parlan de la autonomia de totas las regions de la Peninsula, y las volen enllassadas per un poder central, que regeixi los seus comuns interessos. Tampoch hi ha, ni pot haberhi regionalistas partidaris de la anexió; volguent com volen la autonomia, anirian á buscarla á la jacobina Fransa, d' ahont nos va venir la centralisació més opressora?

El regionalisme y el federalisme par-teixen del següent principi: en els sers colectius, lo mateix que 'n els indivi-guals, hi ha una vida interior y altre de

relació: en la vida de relació están sub-jectes al grupo superior—respecte á las regions, l' Estat;—en la vida interior han de ser completament autònoms, amos d' ells mateixos.

En virtut d' aquest principi determi-nem las facultats que perteneixen al Es-tat y las que perteneixen á las regions. Cada una de las regions ha de tenir pe-ra nosaltres la seva Constitució, las se-vas Corts, el seu govern, las sevas lleys, els seus tribunals, la seva Administra-ció, la seva Hisenda y fins el seu exér-cit.

Quinas atribucions, s' ens preguntarà, quedan al Estat? Totas las que avuy te, menos la ingerencia en la vida interior de las provincias y dels pobles. Com que l' Estat es el qui ha de dirigir la vida de relació, deu, en primer lloch, decidir els conflictes que hi hagin entre las regions. Dirimir els plets que neixin entre ciu-tadans de distintas regions, regir per Có-dichs y lleys el comer nacional, donar la ley (ó tipo) de la moneda, donar els pesos y medidas, tenir entre las sevas mans els corrèus y telégrafos, disposar de totas las vias de comunicació, tan flu-vials com terrestres, restablir l' ordre y garantir la llibertat en qualsevulga lloch ahont no arribin els poders regionals. També ha de regir la vida de relació en-tre Espanya y las demés nacions, ha de nombrar els cónsuls y agents diplomà-tichs, negociar tots els tractats que exi-geixi el benestar de la Nació, dicidir de la pau y de la guerra, disposar del exér-

cit y la armada y fixar els drets d' im-portació y exportació pera totas las mer-caderias. Ell, y sols ell, dirigeix el co-mers internacional.

Què te aquest sistema de utópich ni d' imposible? L' home condemna y rebutja ab molta freqüencia lo mateix que aplau-deix en el fons del seu pensament. ¿N' hi haura algún aquí que deixi de ferse càrrech y alabar la pau y la cultura de Suissa, la grandesa de Alemanya, el po-der dels Estats-Units, la creixent pros-peritat de Méjich y altres republicas d' América? Son nacions federalment regi-das, ahont cada regió constituheix un Estat, y te la seva Constitució, las sevas Corts, lo seu Govern, las sevas lleys, la seva Administració, la seva Hisenda y las sevas milicias.

En aqueixas nacions gèsta faltada d' unitat la Patria? Tenen mes unitat que la nostra. ¿Son per ventura flacas? Bastant ens han demostrat la seva forsa el Es-tats-Units, y bastant demostra la seva la modesta Suissa, que malgrat veurers en-clavada entre grans Potencias, conserva íntegra la seva personalitat y la te mes segura que no la tenim nosaltres.

La federació es el sistema mes lògich y á la vegada mes flexible. Avuy mateix l' adoptan nacions unitariament regidas Federalment s' está constituhint Bolivia, y federalment s' han organísat ara las islas de la Australasia. Llarga ha sigut en aquestas islas la gestació; mes al fi, se li ha donat terme per medi de plebis-cits.